

[Freddy Madsen]

vi på afgørende områder er diametralt uenige i, hvad skolestyrelsesloven skal indeholde af de principper, der skal lægges til grund.

Udgangspunktet for dette forslag har været det behov for en revision af skolestyrelsesloven, der har trængt sig på, faktisk lige siden loven blev gennemført i 1970. Det blev nemlig meget hurtigt klart, at vel betød den dengang et fremskridt i demokratisk retning, men med sin stive organisationsform og med instanser, hvis indbyrdes relationer og kompetence var mere eller mindre uklart formuleret og genstand for vekslende fortolkninger, modsvarede loven på ingen måde det latente behov for en udvidelse af demokratiet.

Dette behov gjorde sig særlig stærkt gældende hos forældrene som et ønske om at få indsigt i deres børns skoleforhold, at få medindflydelse, og det er i den forløbne periode næret kraftigt af den voldsomme debat om den nye folkeskolelov, om de voldsomme nedskæringer og de voldsomme angreb, som man fra reaktionær side har rettet imod folkeskolen og dens lærere. Det er symptomatisk, at disse angreb for en stor del har kunnet gennemføres, netop fordi forældrene har været usikre, ikke følte, de fik nok at vide, ikke følte, at de havde indsigt nok i deres børns skolegang, samtidig med at alle gode kræfter har haft travlt med at fortælle dem, at hvad der end skete, var børnenes opdragelse og skolegang sandelig deres eget ansvar.

Behovet har også gjort sig gældende hos lærerne som et ønske om øget medindflydelse på deres arbejdsplads og hos eleverne, som har haft et udtalt ønske om at se den megen snak om opdragelse til demokrati omsat i konkret handling.

Derfor har vi på grundlag af det, som er kaldt det københavnske notat, og som vi da ikke er enige i til 100 pct., men hvis principper vi føler er de rigtige, nemlig at man skal have en opbygning, hvor der gives øget kompetence til skolenævnene, hvor der i skolenævnene skal være den tredeling af magten, som vi har peget på, nemlig med opbygningen af forældrerådene med klasserepræsentanter af forældre, med lærerindflydelse, med elevindflydelse, ment, det var det rigtige grundlag at bygge et sådant forslag op på. Specielt har man nu diskuteret spørgsmålet om elevernes indflydelse, og dér mener vi, at det ikke, som det er sagt her i debatten, er

tilstrækkeligt, at man taler nogle smukke ord om det og lader eleverne overvære nogle møder, men at man, hvis den opdragelse til demokrati og medindflydelse, som der tales så smukt om i folkeskoleloven, også skal bringes ud i praksis, faktisk fra skolens begyndelse også må inddrage eleverne i et stykke ansvarsfuldt arbejde med disse problemer, også for at de herigennem i det praktiske liv kan erfare, hvad det drejer sig om.

Men det er nok her, at vandene afgørende skilles. Hr. Poulsgaard drager meget vidtgående konsekvenser af det, vi har sagt, idet han siger, at det er vores erklærede mål med dette forslag at undergrave samfundet. Hvor er det, vi har erklæret i denne eller i andre situationer, at vi vil undergrave samfundet? Hvad vi har sagt – og det kan hr. Poulsgaard, hvis han bryder sig om det – læse i vores partiprogram, er, at vi demokratisk vil ændre og forandre dette samfund, og det er noget ganske andet. Det er jo det, hr. Poulsgaard og andre på den borgerlige fløj er bange for. Det er netop her, vandene skilles i spørgsmålet om faktisk fra barnsben af at give menneskene i vores samfund igennem praktiske erfaringer og naturligvis også igennem lærdom den nødvendige viden og indsigt til at kunne tage ansvar for deres egen skæbne og deres eget liv og udvikle demokratiet. Den diskussion tager vi gerne. Det er os, der i denne sag står for en udvidelse af demokratiet, og hr. Poulsgaard og andre, der forsøger at forhindre den.

Det er naturligvis rigtigt, som det er fremført, at der kan være ting og sager i dette forslag – det var især fru Ebba Strange, der var inde på det – som absolut kan diskuteres, og det gør vi også meget gerne. Det er klart – og jeg takker også for de blomster, vi har fået i den anledning – at det har været et stort og omfattende arbejde uden så forfærdelig mange tekniske hjælpemidler at lave dette forslag, men på en række områder kan det naturligvis diskuteres, om den sammensætning, vi har valgt i nævn, kommissioner osv., lige nøjagtig skal være den foreslåede.

Jeg er nu ikke så bekymret som fru Ebba Strange over, at skoleinspektøren også skal have stemmeret i nævnet. Om det skal være 3 eller 4 lærerrepræsentanter, finder vi ikke så afgørende. Vi har nemlig den opfattelse, som der også er givet udtryk for fra anden side, at man i det store og hele vil kunne tale